

CIESLÁR VIKTOR, DR.

1924. szeptember 10. Felsőgalla, Komárom-Esztergom vármegye – 1978. augusztus 2. Budapest

Az igazságügy területén 1950. augusztus 12-én kezdett működni. Az Igazságügyminisztérium megbízott főosztályvezetői tiszte után az Elnöki Tanács 1956. május 9-ei határozata alapján bírává nevezték ki a Legfelsőbb Bíróságra 1956. május 12-én. Előadó bírása volt a gyorsított eljárásban büntetőügyeket tárgyaló III. tanácsnak, A Legfelsőbb Bíróságról 1962. január 19-én távozott, majd a Fővárosi Bíróságon folytatta pályafutását.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során hét halálos ítéletet hirdetett ki, amelyek mindegyikét végre is hajtották. Másodfokú büntetőeljárásban 1958. március 13-án halálra ítélte (súlyosbítva mindkettő életfogytig tartó börtönbüntetését) dr. Fáy Ferencet és Zrínyi Jánost, és másnap kivégezték őket. 1958. augusztus 29-én helybenhagyta Szegedi Flórián halálbüntetését (kivégezték 1958. szeptember 3-án), 1958. október 1-jén Kovács Józsefét (kivégezték 1958. október 6-án), 1958. október 2-án Klenovszky Istvánét (kivégezték 1958. október 4-én), 1958. november 27-én pedig Angyal Istvánét (kivégezték 1958. december 1-jén) és Szirmai Ottóét (kivégezték 1959. január 22-én).

A Szirmai Ottó és társai büntetőperben a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv vezetete tanácsa által 1958. április 17-én halálra ítélt Széll Sándor büntetését 1958. november 27-én életfogytig tartó börtönbüntetésre enyhítette.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbírászkodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 204.